Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 1999/13/EF

af 11. marts 1999

om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg

(EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004	L 143	87	30.4.2004

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 188 af 21.7.1999, s. 54 (1999/13/EF)

►**C2** Berigtigelse, EFT L 165 af 21.6.2001, s. 66 (1999/13/EF)

▼B

RÅDETS DIREKTIV 1999/13/EF

af 11. marts 1999

om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Det Europæiske Fællesskabs handlingsprogrammer på miljøområdet, der blev godkendt af Rådet og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, ved resolution af 22. november 1973 ([4]), 17. maj 1977 ([5]), 7. februar 1983 ([6]), 19. oktober 1987 ([7]) og 1. februar 1993 ([8]), fremhæves betydningen af at forebygge og nedbringe luftforurening;

(2) navnlig i resolutionen af 19. oktober 1987 understreges betydningen af fællesskabsaktioner, der blandt andet koncentreres om gennemførelse af passende standarder, der skal sikre et højt niveau for offentlig sundhed og miljøbeskyttelse;

(3) Fællesskabet og medlemsstaterne er parter til protokollen til konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande af 1979 vedrørende kontrol med emissioner af flygtige organiske forbindelser med henblik på at begrænse deres grænseoverskridende strømme og strømme af de deraf følgende sekundære fotokemiske oxidanter, med det formål at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod skadelige virkninger;

(4) forurening fra flygtige organiske forbindelser i en medlemsstat vil ofte påvirke luft og vand i andre medlemsstater; i henhold til traktatens artikel 130 R er det nødvendigt at gennemføre aktioner på fællesskabsplan;

(5) anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg giver, på grund af deres egenskaber, anledning til emissioner af organiske forbindelser til luften, som kan være skadelige for den offentlige sundhed og/eller bidrager til den lokale eller grænseoverskridende dannelse af fotokemiske oxidanter i troposfærens grænselag, hvilket igen skader naturlige ressourcer af afgørende miljømæssig og økonomisk betydning og medfører under visse eksponeringsforhold skadelige virkninger for menneskers sundhed;

(6) de seneste års hyppige forekomster af høje ozonkoncentrationer i troposfæren har vakt udbredt bekymring for virkningen på den offentlige sundhed og miljøet;

(7) der er derfor behov for forebyggende indsats såvel for at beskytte den offentlige sundhed og miljøet mod virkningerne af

---

([1]) EFT C 99 af 26.3.1997, s. 32.
([2]) EFT C 287 af 22.9.1997, s. 55.
([3]) Udtalelse fra Europa-Parlamentet af 14.1.1998 (EFT C 34 af 2.2.1998, s. 75), Rådets fælles holdning af 16.6.1998 (EFT C 248 af 7.8.1998, s. 1) og Europa-Parlamentets beslutning af 21.10.1998 (EFT C 341 af 9.11.1998, s. 70).
([4]) EFT C 112 af 20.12.1973, s. 1.
([5]) EFT C 139 af 13.6.1977, s. 1.
([6]) EFT C 46 af 17.2.1983, s. 1.
([7]) EFT C 328 af 7.12.1987, s. 1.
([8]) EFT C 138 af 1.2.1993, s. 1.

▼B

særligt skadelige emissioner fra anvendelse af organiske opløsningsmidler som for at sikre borgernes ret til et rent og sundt miljø;

(8) emissioner af organiske forbindelser kan undgås eller nedbringes i mange aktiviteter og anlæg, fordi der er eller inden for de kommende år vil blive adgang til andre mindre skadelige stoffer; hvis der ikke findes egnede erstatningsstoffer, bør der træffes andre tekniske foranstaltninger for at nedbringe emissionen til miljøet, så meget som det er økonomisk og teknisk muligt;

(9) anvendelse af organiske opløsningsmidler og emissioner af organiske forbindelser med de alvorligste virkninger for den offentlige sundhed bør begrænses så meget, som det er teknisk muligt;

(10) anlæg og processer, der er omfattet af dette direktiv, og som ikke kræver tilladelse i henhold til fællesskabslovgivning eller national lovgivning, bør som mindstekrav registreres;

(11) bestående anlæg og aktiviteter bør om fornødent tilpasses, så de inden for en passende tidsfrist overholder de krav, som gælder for nye anlæg og aktiviteter; tidsfristerne skal stemme overens med tidsrammen for efterlevelse af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ([1]);

(12) ved væsentlige ændringer af bestående anlæg omfattet af dette direktiv skal det væsentligt ændrede udstyr i anlæggene principielt opfylde kravene til nye anlæg;

(13) organiske opløsningsmidler anvendes i mange forskellige typer anlæg og aktiviteter, således at der, ud over de generelle krav, må fastsættes særlige krav, herunder tærskler for størrelsen af anlæg og aktiviteter, som er omfattet af dette direktiv;

(14) for at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau er det nødvendigt at fastsætte og overholde emissionsgrænser for organiske forbindelser samt passende driftsvilkår — i overensstemmelse med princippet om bedste tilgængelige teknologi — for visse anlæg og aktiviteter inden for Fællesskabet, der anvender organiske opløsningsmidler;

(15) medlemsstaterne kan i visse tilfælde fritage en driftsleder fra at overholde emissionsgrænseværdierne, fordi andre foranstaltninger, som anvendelse af produkter eller teknikker, hvortil der kun bruges få eller ingen opløsningsmidler, giver alternative muligheder for at nå en tilsvarende nedbringelse af emissionen;

(16) der bør tages passende hensyn til emissionsbegrænsende foranstaltninger, som er vedtaget inden direktivets ikrafttræden;

(17) alternative metoder for nedbringelse kan gøre det muligt at opfylde direktivets mål på en mere effektiv måde end ensartede emissionsgrænseværdier; medlemsstaterne kan derfor fritage bestående anlæg fra at opfylde emissionsbegrænsningen, hvis de gennemfører en national plan, som inden for tidsfristen for gennemførelse af direktivet medfører mindst samme reduktion af emissionen af organiske forbindelser fra de pågældende aktiviteter og anlæg;

(18) bestående anlæg, der er omfattet af direktiv 96/61/EF og af en national plan, kan under ingen omstændigheder fritages fra at opfylde bestemmelserne i ovennævnte direktiv, herunder artikel 9, stk. 4;

(19) af hensyn til konkurrenceevnen kan det i mange tilfælde tillades, at små og mellemstore virksomheder overholder mindre strenge krav;

(20) for kemisk rensning er en nultærskel passende, med visse nærmere angivne undtagelser;

([1]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

▼B

(21) der skal gennemføres overvågning af emissionerne, herunder anvendelse af måleteknik, med henblik på at vurdere massekoncentrationen eller mængden af forurenende stoffer, der må udledes til miljøet;

(22) driftslederen bør sikre, at emissionen af organiske opløsningsmidler, herunder diffus emission, og emissionen af organiske forbindelser nedbringes; en plan for forvaltningen af opløsningsmidler er et vigtigt redskab til verificering af denne indsats; trods den vejledning, som kan gives, er forvaltningsplanen ikke udviklet til et sådant stade, at der kan opstilles en fællesskabsmetode;

(23) medlemsstaterne bør fastlægge de procedurer og træffe de foranstaltninger, der skal anvendes i tilfælde af overskridelse af emissionsgrænserne;

(24) Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde for at sikre udveksling af oplysninger om gennemførelsen af direktivet og om fremskridt med hensyn til mulighederne for substitution —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Formålet med dette direktiv er at forebygge eller mindske de direkte og indirekte virkninger af emissionen af flygtige organiske forbindelser til miljøet, hovedsagelig til luften, og de mulige risici for menneskers sundhed, ved at foreskrive foranstaltninger og procedurer, der skal finde anvendelse ved aktiviteter af den art, der er defineret i bilag I, for så vidt som de overskrider de forbrugstærskler, der er opført i bilag II A.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »anlæg«: stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i artikel 1 omhandlede aktiviteter finder sted samt enhver anden direkte dertil knyttet aktivitet, der har en teknisk forbindelse med de aktiviteter, der finder sted på denne lokalitet, og som kunne have en virkning på emissioner

2) »bestående anlæg«: et anlæg, som enten er i drift, eller som er godkendt eller registreret i henhold til lovgivning, der var gældende ►C2 inden datoen for dette direktivs gennemførelse, ◄ eller for hvilket der efter de kompetente myndigheders opfattelse er indgivet en komplet ansøgning om godkendelse, under forudsætning af, at anlægget sættes i drift ►C2 senest et år efter dette direktivs gennemførelse ◄

3) »lille anlæg«: anlæg, som henhører under de laveste tærskelområder i punkt 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 eller 17 i bilag II A, eller de andre aktiviteter af bilag II A, som har et forbrug af opløsningsmidler på mindre end 10 tons pr. år

4) »væsentlig ændring«:

— for anlæg, der omfattes af Rådets direktiv 96/61/EF: den definition, som er anført i direktivet

— for små anlæg: en ændring af den nominelle kapacitet, der medfører en forøgelse af emissionerne af flygtige organiske forbindelser på mere end 25 %. Enhver ændring, som efter den kompetente myndigheds opfattelse kan få signifikante negative virkninger for menneskers sundhed eller miljøet, er også en væsentlig ændring

— for alle andre anlæg: en ændring af den nominelle kapacitet, der medfører en forøgelse af emissionerne af flygtige organiske forbindelser på mere end 10 %. Enhver ændring, som efter den

▼B

kompetente myndigheds opfattelse kan få signifikante negative virkninger for menneskers sundhed eller miljøet, er også en væsentlig ændring

5) »kompetente myndigheder«: myndigheder eller organer, som i henhold til medlemsstaternes lovgivning er ansvarlige for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af dette direktiv

6) »driftsleder«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer anlægget, eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret med hensyn til driften heraf

7) »godkendelse«: skriftlig afgørelse, hvormed de kompetente myndigheder meddeler tilladelse til at drive et helt anlæg eller en del heraf

8) »registrering«: procedure fastlagt i retsakt, hvorefter driftslederen i det mindste underretter de kompetente myndigheder om planen om at drive et anlæg eller udføre en aktivitet, som er omfattet af dette direktiv

9) »emission«: enhver udledning til miljøet af flygtige organiske forbindelser fra et anlæg

10) »diffus emission«: emission af flygtige organiske forbindelser, der ikke er indeholdt i spildgasser, til luft, jord og vand, samt, medmindre andet fremgår af bilag II A, opløsningsmidler, der er indeholdt i ethvert produkt. Sådanne emissioner omfatter diffus emission, som frigøres til det udendørs miljø gennem vinduer, døre, ventilationskanaler og lignende åbninger

11) »spildgasser«: endelig gasformig udledning, som indeholder flygtige organiske forbindelser eller andre forurenende stoffer, fra skorsten eller kontroludstyr til luften. De volumetriske strømningshastigheder udtrykkes i m^3/time under standardbetingelser

12) »totale emissioner«: mængden af diffuse emissioner og emissioner i spildgasser

13) »emissionsgrænseværdi«: mængden af flygtige organiske forbindelser, udtrykt ved forskellige specifikke parametre, koncentration, procent og/eller emissionsniveau, beregnet under standardvilkår (N), som ikke må overskrides i en eller flere perioder

14) »stoffer«: kemiske grundstoffer og deres forbindelser, som de forefindes naturligt eller industrielt fremstillet, i fast, flydende eller luftform

15) »præparat«: blandinger eller opløsninger af to eller flere stoffer

16) »organisk forbindelse«: forbindelser, der mindst indeholder grundstoffet kulstof og et eller flere af stofferne brint, halogen, ilt, svovl, fosfor, silikone eller kvælstof, med undtagelse af kulilte og uorganisk carbonater og bicarbonater

17) »flygtig organisk forbindelse (VOC)«: organisk forbindelse, hvis damptryk ved 293,15 K er mindst 0,01 kPa, eller som har en tilsvarende flygtighed under de særlige anvendelsesforhold. I dette direktiv anses den fraktion af creosot, som overskrider denne damptryksværdi ved 293,15 K, som en VOC

18) »organisk opløsningsmiddel«: VOC, som anvendes alene eller sammen med andre agenser og uden at undergå kemisk ændring, med henblik på at opløse råmateriale, produkter eller affaldsmateriale, eller som anvendes som rensemiddel til opløsning af urenheder, eller som opløsende eller dispergerende middel, eller som middel til justering af viskositet eller overfladespænding, eller som blødgøringsmiddel, eller som konserveringsmiddel

19) »halogenerede organiske opløsningsmidler«: et organisk opløsningsmiddel, der indeholder mindst et brom-, klor-, fluor- eller jodatom pr. molekyle

20) »overfladebehandlingsmiddel«: præparater, herunder organiske opløsningsmidler eller præparater, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige for dettes rette anvendelse, og som anvendes til at opnå dekorative, beskyttende eller andre funktionelle virkninger på en overflade

▼B

21) »klæbemiddel«: præparater, herunder organiske opløsningsmidler eller præparater, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige for dets rette anvendelse, som anvendes til at sammenføje enkeltdele af et produkt

22) »trykfarve«: præparater, herunder organiske opløsningsmidler eller præparater, der indeholder de organiske opløsningsmidler, der er nødvendige for dens rette anvendelse, og som anvendes i en trykproces for at trykke tekst eller billeder på en overflade

23) »lak«: gennemsigtigt overfladelag

24) »forbrug«: det samlede input af organiske opløsningsmidler i et anlæg pr. kalenderår eller anden 12-måneders periode, minus eventuelle VOC, som genvindes med henblik på genbrug

25) »input«: mængden af organiske opløsningsmidler samt mængden heraf i præparater, når der udøves en aktivitet, herunder genvundne opløsningsmidler, som medregnes hver gang, de anvendes til at udøve aktiviteten

26) »genbrug af organiske opløsningsmidler«: anvendelse af organiske opløsningsmidler, der er genvundet fra et anlæg, med henblik på teknisk eller erhvervsmæssig anvendelse, herunder som brændstof, med undtagelse af den endelige bortskaffelse af genvundne organiske opløsningsmidler som affald

27) »massestrøm«: mængden af udledte VOC i masseenhed/time

28) »nominel kapacitet«: maksimal input-masse af organiske opløsningsmidler i et anlæg som gennemsnit over en dag, hvis anlægget drives under normale driftsvilkår ved designoutput

29) »normal drift«: driftsperioder i et anlæg eller en proces, med undtagelse af opstart og afslutning samt vedligeholdelse af udstyr

30) »indesluttede vilkår«: anlæg, der drives på en sådan måde, at VOC'er, der frigives fra aktiviteten, opsamles og udledes på kontrolleret måde enten gennem en skorsten eller kontroludstyr, og derfor ikke som helhed er diffus

31) »standardbetingelser«: en temperatur på 273,15 Kelvin og et tryk på 101,3 kPa

32) »24-timersgennemsnit«: ddet aritmetiske gennemsnit af alle gyldige aflæsninger foretaget i en 24-timers periode under normal drift

33) »opstart og nedlukning«: operationer, hvorunder en aktivitet, udstyrsdel eller beholder sættes i eller ud af drift eller tomgang. Regelmæssigt svingende procesfaser anses ikke som opstart eller afslutning.

Artikel 3

Krav til nye anlæg

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:

1) alle nye anlæg opfylder kravene i artikel 5, 8 og 9

2) alle nye anlæg, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF, registreres eller godkendes, inden de sættes i drift.

Artikel 4

Krav til bestående anlæg

Medlemsstaterne vedtager med forbehold af direktiv 96/61/EF de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:

1) bestående anlæg opfylder kravene i artikel 5, 8 og 9 senest den 31. oktober 2007

2) alle bestående anlæg skal være registreret eller godkendt senest den 31. oktober 2007

3) anlæg, der skal godkendes eller registreres under anvendelse af reduktionsprogrammet i bilag II B, skal underrette de kompetente myndigheder herom senest den 31. oktober 2005

▼B

4) hvis et anlæg

— ændres væsentligt, eller

— efter væsentlige ændringer falder ind under dette direktivs anvendelsesområde for første gang

skal den del af anlægget, som ændres væsentligt, betragtes som et nyt anlæg eller som et bestående anlæg, for så vidt de samlede emissioner fra hele anlægget ikke overskrider de emissioner, der ville være forekommet, hvis den del, der er blevet væsentligt ændret, var blevet betragtet som et nyt anlæg.

Artikel 5

Krav

1. Medlemsstaterne vedtager passende foranstaltninger, enten gennem specifikationer af vilkårene for godkendelse eller gennem generelle bindende regler, for at sikre, at stk. 2-12 overholdes.

2. Alle anlæg skal:

a) overholde enten emissionsgrænseværdierne for spildgasser og værdierne for diffus emission eller grænseværdierne for total emission og andre krav i bilag II A, eller

b) opfylde kravene i reduktionsprogrammet i bilag II B.

3. a) Med hensyn til diffuse emissioner anvender medlemsstaterne diffuse emissionsværdier på anlæg som en emissionsgrænseværdi. Hvis den kompetente myndighed for et enkeltstående anlæg eller anlægskategoris vedkommende anser det for godtgjort, at det ikke er teknisk og økonomisk gennemførligt at overholde denne værdi, kan den kompetente myndighed gøre en undtagelse for et sådant enkeltstående anlæg under forudsætning af, at der ikke forventes signifikante risici for menneskers sundhed eller miljøet. Driftslederen skal for hver undtagelse over for den kompetente myndighed godtgøre, at der benyttes den bedste tilgængelige teknik.

b) Aktiviteter, som ikke kan gennemføres under indesluttede vilkår, kan undtages fra kontrollen i bilag II A, hvis denne mulighed er udtrykkeligt nævnt i dette bilag. I så fald skal reduktionsprogrammet i bilag II B anvendes, medmindre den kompetente myndighed finder det godtgjort, at denne mulighed ikke er teknisk og økonomisk gennemførlig. I så fald skal driftslederen over for den kompetente myndighed godtgøre, at der benyttes den bedste tilgængelige teknik.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om undtagelsen vedrørende litra a) og b) efter bestemmelserne i artikel 11.

4. For anlæg, der ikke benytter reduktionsprogrammet, skal alt kontroludstyr, der er installeret ►C2 efter datoen for dette direktivs gennemførelse, ◄ opfylde kravene i bilag II A.

5. Anlæg, hvor der udføres to eller flere aktiviteter, som hver for sig overskrider tærsklerne i bilag II A

a) skal for stoffer anført i stk. 6, 7 og 8 opfylde kravene heri for hver enkelt aktivitet

b) skal for alle andre stoffer enten:

i) opfylde kravene i stk. 2 for hver enkelt aktivitet, eller

ii) udlede emissioner, der samlet ikke overskrider de emissioner, der ville være forekommet, hvis nr. i) var blevet anvendt.

6. Stoffer eller præparater, som på grund af deres indhold af flygtige organiske forbindelser er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske efter direktiv 67/548/EØF ([1]), har fået

([1]) EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/98/EF (EFT L 355 af 30.12.1998, s. 1).

▼B

tildelt eller bør tildeles risikosætningerne R45, R46, R49, R60, R61, skal så vidt muligt og under hensyn til vejledningen i artikel 7, stk. 1, snarest erstattes af mindre skadelige stoffer eller præparater.

7. For udledninger af de flygtige organiske forbindelser, der er omhandlet i stk. 6, dvs. udledninger, hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til den i stk. 6 angivne mærkning, er lig med eller højere end 10 g/time, gælder en emissionsgrænseværdi på 2 mg/Nm^3. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.

8. For udledninger af halogenerede flygtige organiske forbindelser, der har fået tildelt risikosætning R40, dvs. udledninger, hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til mærkning med R40, er lig med eller højere end 100 g/time, gælder en emissionsgrænseværdi på 20 mg/Nm^3. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.

Udledning af flygtige organiske forbindelser som omhandlet i stk. 6 og 8 skal kontrolleres som emissioner fra et anlæg, der drives under indesluttede vilkår, så vidt det er teknisk og økonomisk muligt, for at sikre folkesundheden og miljøet.

9. Udledninger af sådanne flygtige organiske forbindelser, som efter dette direktivs ikrafttræden har fået tildelt eller bør tildeles en af de i stk. 6 og 8 omhandlede risikosætninger, skal overholde de i henholdsvis stk. 7 og 8 omhandlede emissionsgrænseværdier snarest muligt.

10. Der skal træffes de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger til at reducere emissioner til det mindst mulige under opstart og nedlukning.

11. Bestående anlæg, der gør brug af eksisterende kontroludstyr, og som opfylder følgende emissionsgrænseværdier:

— 50 mg C/Nm^3 i tilfælde af forbrænding

— 150 mg C/Nm^3 i tilfælde af andet kontroludstyr

er fritaget for at skulle opfylde emissionsgrænseværdierne for spildgasser i oversigten i bilag II A i en periode på 12 år efter datoen i artikel 15, hvis de samlede emissioner fra hele anlægget ikke overskrider den emission, der ville være forekommet, såfremt alle kravene i oversigten var opfyldt.

12. Hverken reduktionsprogrammet eller anvendelsen af stk. 11 eller artikel 6 fritager anlæg, der udleder stoffer jf. stk. 6, 7 og 8, fra at opfylde kravene i disse stykker.

13. Når der gennemføres en risikovurdering i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 ([1]) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 ([2]) eller Rådets direktiv 67/548/EØF og Kommissionens direktiv 93/67/EØF ([3]) af de stoffer, der giver anledning til mærkning med R40, R60 eller R61, og som er omfattet af dette direktiv, tager Kommissionen hensyn til risikovurderingens konklusioner og træffer de foranstaltninger, der eventuelt måtte være nødvendige.

Artikel 6

Nationale planer

1. Med forbehold af direktiv 96/61/EF kan medlemsstaterne udarbejde og gennemføre nationale planer for reduktion af emissionen fra de aktiviteter og industrielle anlæg, der er omfattet af artikel 1, med undtagelse af aktivitet 4 og 11 i bilag II A. Ingen af de andre aktiviteter kan udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde ved hjælp af en national plan. Planerne skal føre til en reduktion af den årlige emission af flygtige organiske forbindelser fra bestående anlæg, der omfattes af dette direktiv, af mindst samme størrelsesorden som den, der ville være

([1]) EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.
([2]) EFT L 161 af 29.6.1994, s. 3.
([3]) EFT L 227 af 8.9.1993, s. 9.

▼B

opnået ved anvendelse af emissionsgrænserne i artikel 5, stk. 2 og 3, samt bilag II, og inden for den samme tidsfrist, i den nationale plans gyldighedsperiode. Den nationale plan, der om nødvendigt er ajourført, forelægges på ny for Kommissionen hvert tredje år.

En medlemsstat, der udarbejder og gennemfører nationale planer, kan undtage bestående anlæg fra kravet om gennemførelse af de emissionsgrænseværdier, der er fastlagt i artikel 5, stk. 2 og 3, samt bilag II. En national plan kan under ingen omstændigheder undtage et bestående anlæg fra bestemmelserne i direktiv 96/61/EF.

2. En national plan skal omfatte en fortegnelse over foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at sikre, at de mål, der er anført i stk. 1, nås, herunder oplysninger om den foreslåede mekanisme til overvågning af planen. Den skal endvidere indeholde bindende foreløbige reduktionsmål, som kan danne grundlag for en vurdering af fremskridt med hensyn til opfyldelsen af målene. Den skal være forenelig med den relevante gældende fællesskabslovgivning, herunder de relevante bestemmelser i dette direktiv, og skal omfatte:

— en afgrænsning af den eller de aktiviteter, som planerne gælder for

— den emissionsreduktion, som disse aktiviteter skal opnå, og som svarer til det, der ville være opnået ved anvendelse af emissionsgrænserne i stk. 1

— det antal anlæg, der er berørt af planen, og deres samlede emissioner samt den samlede emission fra hver af aktiviteterne.

Planen skal også omfatte en fuldstændig beskrivelse af det sæt instrumenter, hvorigennem planens krav skal opfyldes, bevis for, at disse instrumenter kan håndhæves, og detaljerne vedrørende de midler, hvorved det kan godtgøres, at planen er overholdt.

3. Medlemsstaterne forelægger planen for Kommissionen. Planen skal ledsages af den nødvendige dokumentation til godtgørelse af, at målet i stk. 1 kan nås, og bl.a. vedlægges enhver dokumentation, som Kommissionen udtrykkelig har anmodet om. Bestående anlæg, som undergår en væsentlig ændring, forbliver inden for den nationale plans anvendelsesområde under forudsætning af, at de var en del af denne plan, før de undergik denne væsentlige ændring.

4. Medlemsstaterne udpeger en national myndighed, der skal have ansvaret for indsamlingen og evalueringen af de oplysninger, der er anført i stk. 3, samt for gennemførelsen af den nationale plan.

5. a) Kommissionen underretter det i artikel 13 omhandlede udvalg om kriterierne for vurderingen af nationale planer senest et år efter dette direktivs ikrafttræden.

b) Hvis Kommissionen under gennemgangen af planen, den på ny forelagte plan eller behandlingen af de statusrapporter, medlemsstaterne fremsender i henhold til artikel 11, ikke finder det godtgjort, at planens målsætning kan gennemføres inden for den fastsatte frist, underretter den medlemsstaten og det i artikel 13 omhandlede udvalg om sin opfattelse samt om baggrunden herfor. Kommissionen foretager denne underretning inden seks måneder efter modtagelsen af planen eller rapporten. Medlemsstaten underretter derefter inden for tre måneder Kommissionen og udvalget om de korrigerende foranstaltninger, den vil træffe for at sikre, at målene nås.

6. Hvis Kommissionen inden seks måneder fra underretningen om korrigerende foranstaltninger fastslår, at foranstaltningerne ikke er tilstrækkelige til at sikre, at planens målsætning gennemføres inden for den fastsatte frist, er medlemsstaten forpligtet til at opfylde kravene i artikel 5, stk. 2 og 3, samt bilag II inden for den frist, der i dette direktiv er fastsat for bestående anlæg. Kommissionen underretter det i artikel 13 omhandlede udvalg om sin afgørelse.

▼B

Artikel 7

Substitution

1. Kommissionen sørger for, at der udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne og de berørte aktiviteter om brugen af organiske stoffer og deres mulige erstatningsstoffer. Kommissionen skal tage stilling til spørgsmål vedrørende

— brugsegnethed

— mulige virkninger på menneskers sundhed i almindelighed, og erhvervsmæssig eksponering i særdeleshed

— de potentielle konsekvenser for miljøet og

— omkostninger og fordele ved de foreliggende muligheder

med henblik på at vejlede om brugen af materialer og teknikker, der har mindst mulig potentiel virkning på luft, vand, jord, økosystemer og menneskers sundhed. Som opfølgning af udvekslingen af oplysninger offentliggør Kommissionen retningslinjer for den enkelte aktivitet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der tages hensyn til den i stk. 1 omhandlede vejledning ved godkendelse af anlæg og ved udformningen af generelle bindende regler.

Artikel 8

Overvågning

1. Medlemsstaterne indfører krav om, at driftslederen for et anlæg, der er omfattet af dette direktiv, en gang om året eller efter anmodning forsyner de kompetente myndigheder med data, som gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere, at dette direktiv overholdes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at emissioner fra kanaler med tilknyttet kontroludstyr, som på det endelige udledningspunkt udsender over 10 kg/time samlet mængde organisk kulstof, overvåges kontinuerligt med henblik på overholdelse af emissionsværdierne.

3. I andre tilfælde sikrer medlemsstaterne, at der foretages enten kontinuerlige eller periodiske målinger. Ved periodiske målinger skal der foretages tre aflæsninger under hver måleoperation.

4. Målinger er ikke påkrævet, hvis end-of-pipe-kontroludstyr ikke er nødvendigt for at overholde direktivet.

5. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger om brug af planer for forvaltning af opløsningsmidler i medlemsstaterne baseret på data for anvendelsen af dette direktiv i de tre år, der følger efter datoen i artikel 15.

Artikel 9

Overholdelse af emissionsgrænseværdierne

1. Opfyldelsen af følgende skal påvises til de kompetente myndigheders tilfredshed:

— grænseværdier for emission af spildgasser, diffus emission og total emission

— kravene i reduktionsprogrammet i bilag II B

— bestemmelserne i artikel 5, stk. 3.

Bilag III indeholder retningslinjer vedrørende planer for forvaltning af opløsningsmidler, som kan danne grundlag for påvisning af overholdelse af disse parametre.

Der kan tilsættes gasmængder til spildgassen med henblik på køling eller fortynding, når det er teknisk berettiget, men de indgår ikke i bestemmelsen af massekoncentrationen af det forurenende stof i spildgassen.

2. Efter en væsentlig ændring skal det på ny kontrolleres, at emissionsgrænseværdierne er overholdt.

▼B

3. For kontinuerlige målinger betragtes emissionsgrænseværdierne for overholdt, hvis

a) intet gennemsnit under standardbetingelser i løbet af 24 timers normal drift overskrider emissionsgrænseværdierne, og

b) intet timegennemsnit under standardbetingelser overskrider grænseværdierne med mere end en faktor på 1,5.

4. For periodiske målinger betragtes emissionsgrænseværdierne for overholdt, hvis i en måleoperation

a) gennemsnittet af alle aflæsninger ikke overskrider emissionsgrænseværdierne, og

b) intet timegennemsnit overskrider emissionsgrænseværdierne med mere end en faktor på 1,5.

5. Overholdelse af bestemmelserne i artikel 5, stk. 7 og 8, kontrolleres på grundlag af summen af massekoncentrationerne af de enkelte flygtige organiske forbindelser. I alle andre tilfælde kontrolleres overholdelse på grundlag af den totale masse af organisk kulstof, der udledes, medmindre andet er angivet i bilag II A.

Artikel 10

Manglende overholdelse

Konstateres det, at kravene i dette direktiv ikke bliver opfyldt, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger til sikring af, at:

a) driftslederen underretter den kompetente myndighed og træffer foranstaltninger til at sikre, at kravene hurtigst muligt atter overholdes

b) aktiviteten suspenderes, hvis den manglende overholdelse medfører umiddelbar fare for menneskers sundhed, og det så længe som overholdelse på betingelserne i litra a) ikke kan genetableres.

Artikel 11

Informationssystemer og indberetning

1. Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv i form af en rapport. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF ([1]). Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårs periode, som den dækker. Medlemsstaterne offentliggør rapporterne samtidigt med, at de fremsendes til Kommissionen, jf. dog artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 90/313/EØF ([2]). Den første rapport skal dække de første tre år efter datoen i artikel 15.

2. De oplysninger, der indberettes i henhold til stk. 1, skal navnlig omfatte tilstrækkelig repræsentative data til at påvise, at kravene i artikel 5 og i påkommende tilfælde kravene i artikel 6 er opfyldt.

3. Kommissionen udarbejder en beretning om gennemførelsen af dette direktiv på grundlag af oplysninger, som medlemsstaterne tilvejebringer, senest fem år efter, at medlemsstaterne har indgivet deres første rapporter. Kommissionen forelægger denne beretning for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af forslag.

Artikel 12

Offentlig adgang til oplysninger

1. Med forbehold af bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til i det mindste at

([1]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.
([2]) EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

▼B

sikre, at ansøgninger om godkendelse af nye anlæg eller væsentlige ændringer af anlæg, der skal godkendes i henhold til direktiv 96/61/EF, i en passende periode stilles til rådighed for offentligheden, som kan fremsætte kommentarer hertil, inden den kompetente myndighed træffer sin afgørelse. Med forbehold af bestemmelserne i direktiv 96/61/EF stilles der ikke krav med hensyn til den form, hvori oplysningerne skal stilles til rådighed for offentligheden.

Den kompetente myndigheds afgørelse, ledsaget af mindst en genpart af godkendelsen og eventuelle senere ajourføringer af denne, skal ligeledes stilles til rådighed for offentligheden.

De generelle bindende regler for anlæg og listen over registrerede og godkendte aktiviteter stilles til rådighed for offentligheden.

2. De resultater af emissionsovervågningen ifølge vilkårene for godkendelse eller registrering i henhold til artikel 8 og 9, som den kompetente myndighed ligger inde med, skal også stilles til rådighed for offentligheden.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 90/313/EØF vedrørende de begrundelser, hvormed offentlige myndigheder kan afvise at stille oplysninger til rådighed for offentligheden, herunder forretnings- og fabrikshemmeligheder.

▼M1

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([1]), jf. dennes artikel 8.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 14

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal gælde for overtrædelse af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til håndhævelse heraf. Sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den dato, der er anført i artikel 15, og meddeler snarest muligt eventuelle senere ændringer heraf.

Artikel 15

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv ►C1 senest den 1. april 2001 ◄. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelse ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

([1]) Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

▼B

Artikel 16

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

ANNEX I

ANVENDELSESOMRÅDE

Dette bilag omfatter de kategorier af aktiviteter, der er omhandlet i artikel 1. Når de tærskler, der er anført i bilag II A, overskrides, falder de nævnte aktiviteter ind under direktivets anvendelsesområde. Hver af aktiviteterne omfatter rensning af udstyr, men ikke rensning af produkter, medmindre dette er angivet.

Påføring af klæbestoffer

— Aktiviteter, hvorunder klæbestoffer påføres en overflade, med undtagelse af påføring af klæbestof og laminering i forbindelse med grafiske processer.

Overfladebehandling

— Aktiviteter, hvorunder en eller flere påføringer af kontinuerlige lag foretages på:

  — følgende køretøjer

    — nye biler, defineret som køretøjer i klasse M1 i direktiv 70/156/EØF ([1]) og klasse N1, for så vidt de behandles i samme anlæg som køretøjer i klasse M1

    — førerhuse til lastvogne, defineret som førerens kabine, og alle integrerede indretninger til teknisk udstyr, i køretøjer af klasse N2 og N3 i direktiv 70/156/EØF

    — varevogne og lastvogne, defineret som køretøjer i klasse N1, N2 og N3 i direktiv 70/156/EØF, med undtagelse af førerhuse til lastvogne

    — busser, defineret som køretøjer i klasserne M2 og M3 i direktiv 70/156/EØF

  — påhængskøretøjer, defineret i klasse O1, O2, O3 og O4 i direktiv 70/156/EØF

  — metal- og plastoverflader, herunder overflader på fly, skibe, tog osv.

  — træoverflader

  — tekstil, stof, film og papiroverflader

  — læder.

  Aktiviteterne omfatter ikke overfladebehandling af substrater med metaller ved elektroforese og kemisk sprøjtning. Hvis behandlingsaktiviteten omfatter et trin, hvor den pågældende artikel trykkes, anses trykningen, uanset den anvendte teknik, som en del af lakeringen. Trykning som særskilt aktivitet er dog ikke omfattet, men kan være dækket af direktivet, hvis den som aktivitet falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.

Coil coating

— Aktiviteter, hvor coiled stål, rustfri stål, overfladebehandlet stål, kobberlegeringer eller aluminiumstrimmel påføres enten filmdannende lag eller laminat i en kontinuert proces.

Kemisk rensning

— Industrielle eller kommercielle aktiviteter, hvor der bruges flygtige organiske forbindelser i anlæg til rensning af beklædningsgenstande, møbler og lignende forbrugsvarer, med undtagelse af manuel pletrensning i tekstil- og beklædningsindustrien.

Fremstilling af fodtøj

— Aktiviteter, hvorunder der fremstilles færdigt fodtøj eller dele heraf.

Fremstilling af midler til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler

— Fremstilling af ovennævnte færdige produkter og af mellemprodukter på samme anlæg, ved blanding af farvestoffer, harpiks og klæbematerialer med organiske opløsningsmidler eller andre bærere, herunder dispersion og forspredning, justering af viskositet og farve, samt påfyldning af det færdige produkt i beholder.

([1]) EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/27/EF (EFT L 233 af 25.8.1997, s. 1).

▼B

Fremstilling af farmaceutiske produkter

— Kemisk syntese, gæring, ekstraktion, formulering og færdiggørelse af farmaceutiske produkter og mellemprodukter, når disse fremstilles på samme anlæg.

Trykning (grafisk industri)

— Reproduktion af tekster og/eller billeder, hvorunder trykfarve under anvendelse af billedbærer overføres til en hvilken som helst overflade, herunder tilknyttede teknikker til lakering, overfladebehandling og laminering. Direktivet omfatter kun følgende underprocesser:

  — flexografi— trykning med billedbærer af gummi eller elastiske polymerer, hvor trykområdet ligger over de trykfri områder, og under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer ved fordampning

  — heatset web offset— web-baseret trykning med billedbærer, hvor områder med og uden tryk ligger på samme plan; web-baseret betyder, at materialet, der skal påføres tryk, føres ind i maskinen fra en bane, i modsætning til enkeltark. Det trykfri område behandles, så det tiltrækker vand og skyr trykfarve. Trykområdet behandles, så det modtager og overfører trykfarve til den overflade, der skal påføres tryk. Fordampning sker i en ovn, hvori varm luft blæses hen over papirbanen

  — laminering i tilknytning til trykning— sammenklæbning af to eller flere bøjelige materialer, så der frembringes laminater

  — dybtryk af publikationer— fototrykning til trykpapir til blade, brochurer, kataloger eller lignende publikationer, under anvendelse af toluen-baseret trykfarve

  — rotogravure— trykning med anvendelse af cylindrisk billedbærer, hvor trykområdet ligger under området, der ikke skal påføres tryk, med anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer ved fordampning. Fordybningerne fyldes med trykfarve, og overskudsfarve renses af trykfri områder, inden overfladen, der skal påføres tryk, bringes i kontakt med cylinderen og løfter trykfarven fra fordybningerne.

  — serigrafi— web-baseret trykning, hvor trykfarve påføres overfladen, der skal påføres tryk, ved passage gennem en porøs ramme, hvor trykområdet er frit og det trykfri område er lukket af, under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer udelukkende ved fordampning. Web-baseret betyder, at materialet, der skal trykkes, føres til maskinen fra en bane og ikke i enkeltark

  — lakering— proces, hvor lak eller klæber påsmøres et bøjeligt materiale med henblik på forsegling af emballage.

Omdannelse af gummi

— Blanding, formaling, opblanding, kalandrering, ekstrusion og vulkanisering af naturlig eller syntetisk gummi og andre hjælpeoperationer til omdannelse af naturlig eller syntetisk gummi til færdigt produkt.

Overfladerensning

— Aktiviteter, bortset fra kemisk rensning, med anvendelse af organiske opløsningsmidler til fjernelse af urenheder fra materialers overflade, herunder affedtning. Renseaktiviteter bestående af mere end ét trin før eller efter eventuelle andre aktiviteter anses som én overfladerensningsaktivitet. Aktiviteten vedrører overfladerensning af produkter, ikke rensning af udstyr.

Ekstraktion af vegetabilsk olie og animalsk fedt og raffinering af vegetabilsk olie

— Ekstraktion af vegetabilsk olie fra frø og andet vegetabilsk materiale, forarbejdning af tørstoffer til fremstilling af foder, rensning af fedt og vegetabilsk olie hidrørende fra frø, vegetabilsk materiale og/eller animalsk materiale.

Autoreparation og -lakering

— Industrielle eller kommercielle aktiviteter, hvor der foretages:

▼M2

▼B

  — oprindelig overfladebehandling af køretøjer bestemt til færdsel på vej, som defineret i direktiv 70/156/EØF, eller dele heraf med efterbehandlingsmaterialer, som ikke foretages i tilknytning til den oprindelige fremstillingsproces, eller

▼B

— overfladebehandling af påhængskøretøjer (herunder sættevogne) (klasse O).

Overfladebehandling af beviklende tråd

— Overfladebehandling af metalliske ledere, som anvendes til bevikling af spoler i bl.a. transformere og motorer.

Træimprægnering

— Aktiviteter, hvorunder der tilføres konserveringsmiddel til træ.

Træ- og plastlaminering

— Sammenføjning af træ og/eller plast til fremstilling af laminat.

▼B

BILAG II A

I: TÆRSKLER OG EMISSIONSBEGRÆNSNING

	Aktivitet (forbrugstærskel, tons/år)	Tærskel (forbrugstærskel, tons/år)	Emissionsgrænse-værdier i spildgas (mg C/Nm³)	Diffus emissionsgrænse (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	Ny	Bestående	
1	Heatset web offset-tryk (> 15)	15-25	100	30 (1)				(1) Opløsningsmiddelrest i færdigt produkt medregnes ikke under diffus emission
		> 25	20	30 (1)				
2	Rotogravure af publikationer (> 25)		75	10	15			
3	Anden rotogravure, flexografi, rotationsskærmtryk, laminering eller lakering (> 15), rotationsskærmtryk på tekstil/karton (> 30)	15-25	100	25				(1) Tærskel for rotationsskærmtryk på tekstil og på karton
		> 25	100	20				
		> 30 (1)	100	20				
4	Overfladerensning (1) (> 1)	1-5	20 (2)	15				(1) Brug af forbindelser anført i artikel 5, stk. 6 og 8 (2) Grænse refererer til masse af forbindelser i mg/Nm³ og ikke til total kulstof
		> 5	20 (1)	10				
5	Anden overfladerensning (> 2)	2-10	75 (1)	20 (1)				(1) Anlæg, som godtgør over for kompetent myndighed, at det gennemsnitlige organiske indhold af opløsningsmidler i alle anvendte rensemidler ikke overskrider 30 vægtprocent, er undtaget fra disse værdier.

▼B

	Aktivitet (forbrugstærskel, tons/år)	Tærskel (forbrugstærskel, tons/år)	Emissionsgrænseværdier i spildgas (mg C/Nm³)	Diffus emissionsgrænse (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	Ny	Bestående	
		> 10	75 (1)	15 (1)				
6	Lakering (< 15) og reparation af køretøjer	> 0,5	50 (1)	25				(1) Overholdelsen, jf. artikel 9, stk. 3, skal dokumenteres på grundlag af gennemsnittet af målinger i 15 minutter
7	Coil coating (> 25)		50 (1)	5	10			(1) For anlæg med genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænsen 150
8	Anden overfladebehandling, herunder af metal, plast, tekstil (5), stof, film og papir (> 5)	5-15	100 (1) (4)	25 (4)				(1) Emissionsgrænseværdi for overfladebehandling og tørring under indeslutning (2) Første emissionsgrænse gælder for tørring, anden for overfladebehandling (3) For anlæg til overfladebehandling af tekstil med genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænsen for overfladebehandling og tørring tilsammen 150 mg (4) Overfladebehandling, der ikke kan foregå under indeslutning (såsom skibsbygning, maling af fly), kan fravige disse værdier, jf. artikel 5, stk. 3, litra b) (5) Rotationsskærmtryk på tekstil er omfattet af aktivitet nr. 3
		> 15	50/75 (2) (3) (4)	20 (4)				
9	Behandling af bevikl. tråd (> 5)					10 g/kg (1) 5 g/kg (2)		(1) Anvendes i anlæg med gennemsnitlig tråddiameter ≤ 0,1 mm (2) Gælder for alle andre anlæg

▼B

	Aktivitet (forbrugstærskel, tons/år)	Tærskel (forbrugstærskel, tons/år)	Emissionsgrænseværdier i spildgas (mg C/Nm³)	Diffus emissionsgrænse (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	Ny	Bestående	
10	Overfladebehandling af træ (> 15)	15-25 > 25	100 (1) 50/75 (2)	25 20				(1) Emissionsgrænse gælder for overfladebehandling og tørring under indeslutning (2) Første værdi gælder for tørring, anden for overfladebehandling
11	Kemisk rensning					20 g/kg (1) (2) (3)		(1) Udtrykt som masse opløsningsmiddel, der udsendes pr. kg renset og tørret produkt (2) Emissionsgrænsen i artikel 5, stk. 8, gælder ikke for denne sektor (3) Følgende undtagelse vedrører kun Grækenland: den samlede emissionsgrænseværdi gælder ikke for en periode på 12 år efter den dato, på hvilken dette direktiv får virkning for bestående anlæg beliggende i fjerne områder og/eller på øer med en befolkning på højst 2 000 faste beboere, hvor anvendelse af avanceret teknologisk udstyr ikke er økonomisk mulig
12	Træimprægnering (> 25)		100 (1)	45		11 kg/m³		(1) Gælder ikke for imprægnering med creosot
13	Overfladebehandling af læder (> 10)	10—25 > 25 > 10 (1)				85 g/m² 75 g/m² 150 g/m²		Emissionsgrænsværdier udtrykkes i gram opløsningsmiddel udledt pr. kvadratmeter produceret vare (1) For overfladebehandling af læder til møbler og særlige lædervarer, der anvendes som små forbrugsvarer som tasker, bælter, tegnebøger osv.

▼B

	Aktivitet (forbrugstærskel, tons/år)	Tærskel (forbrugstærskel, tons/år)	Emissionsgrænseværdier i spildgas (mg C/Nm³)	Diffus emissionsgrænse (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	Ny	Bestående	
14	Fremstilling af fodtøj (> 5)					25 g pr. par		Samlede emissionsgrænseværdier udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes pr. sæt færdigt fodtøj
15	Træ- og plastlaminering (> 5)					30 g/m²		
16	Overfladebehandling med klæbemidler (> 5)	5-15 > 15	50 (1) 50 (1)	25 20				(1) Hvis der anvendes genvinding og genbrug af opløsningsmiddel, er emissionsgrænseværdien i spildgas 150 mg
17	Fremstilling af midler til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler (> 100)	100-1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % af input af opløsningsmiddel 3 % af input af opløsningsmiddel		Værdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i et overfladebehandlingsmiddel i en forseglet beholder
18	Gummiforarbejdning (> 15)		20 (1)	25 (2)		25 % af input af opløsningsmiddel		(1) Ved anvendelse af genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien i spildgas 150 mg (2) Værdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i produkter eller præparater i en forseglet beholder

▼B

	Aktivitet (forbrugstærskel, tons/år)	Tærskel (forbrugstærskel, tons/år)	Emissionsgrænseværdier i spildgas (mg C/Nm³)	Diffus emissionsgrænse (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	Ny	Bestående	
19	Ekstraktion af vegetabilsk olie og animalsk fedt samt raffinering af vegetabilsk olie (> 10)					Animalisk fedt: 1,5 kg/ton Amerikansk olie: 3,0 kg/ton Rapsfrø: 1,0 kg/ton Solsikkefrø: 1,0 kg/ton Sojabønne (normal formaling): 0,8 kg/ton Sojabønne (hvide flager): 1,2 kg/ton Andre frø og andet vegetabilsk materiale: — 3 kg/ton (1) — 1,5 kg/ton (2) — 4 kg/ton (3)		(1) De samlede emissionsgrænseværdier for anlæg, der forarbejder individuelle partier af frø eller af andet vegetabilsk materiale, fastsættes af den kompetente myndighed i hvert enkelt tilfælde under anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker (2) Gælder for al neddeling, med undtagelse af afkogning af gummi fra olien (3) Gælder for fjernelse af gummi
20	Fremstilling af farmaceutiske produkter (> 50)		20 (1)	5 (2)	15 (2)	5 % af input af opløsningsmiddel	15 % af input af opløsningsmiddel	(1) Ved anvendelse af genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien i spildgas 150 mg (2) Værdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i produkter eller præparater i en forseglet beholder

▼B

II: LAKERING AF KØRETØJER

De samlede emissionsgrænseværdier udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes, i forhold til produktets overfladeareal i kvadratmeter og i kilogram opløsningsmiddel, der udledes, i forhold til karosseriet.

Overfladearealet af produkter anført i nedenstående tabel defineres således:

— overfladearealet beregnet ud fra den samlede overflade, der skal behandles ved elektroforese, og overfladearealet af eventuelle dele, som tilføjes i efterfølgende faser af behandlingsprocessen, og som gennemgår samme overfladebehandlinger som dem, der anvendes på selve produktet, eller det samlede overfladeareal af produktet, der behandles i anlægget.

Overfladen af det areal, der skal behandles ved elektroforese, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$\frac{2 \times \text{produktets samlede vægt}}{\text{metalpladens gennemsnitlige tykkelse} \times \text{massefylde}}$$

Denne metode anvendes også for andre behandlede dele fremstillet af plade.

Computerstøttet design (cad) eller andre tilsvarende metoder anvendes til beregning af overfladearealet af andre tilføjede dele, eller af det samlede overfladeareal, som behandles i anlægget.

Den samlede emissionsgrænseværdi i nedenstående tabel refererer til alle procesfaser, som udføres i samme anlæg, fra elektroforetisk behandling eller anden overfladebehandling frem til slutbehandling med voks og polering af toplag, samt opløsningsmiddel, der anvendes ved rensning af procesudstyr, herunder sprøjterum og andet fast udstyr såvel under som før og efter produktion. Den samlede emissionsgrænseværdi udtrykkes som massesum af organiske forbindelser pr. m^2 af det behandlede produkts samlede overfladeareal og som massesum af organiske forbindelser pr. karosseri.

Aktivitet (tærskel for forbrug, tons/år)	Produktionstærskel (refererer til årlig produktion af behandlede emner)	Samlet emissionsgrænseværdi	
		Nye	Bestående
Lakering af nye køretøjer (> 15)	> 5 000	45 g/m^2 eller 1,3 kg/karosseri + 33 g/m^2	60 g/m^2 eller 1,9 kg/karosseri + 41 g/m^2
	≤ 5 000 selvbærende eller > 3 500 chassis	90 g/m^2 eller 1,5 kg/karosseri + 70 g/m^2	90 g/m^2 eller 1,5 kg/karosseri + 70 g/m^2
		Samlet emissionsgrænse (g/m^2)	
Lakering af nye førerhuse til lastvogne (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Lakering af nye varevogne og lastvogne (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Lakering af nye busser (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

Anlæg til lakering af køretøjer, som ligger under tærsklen for forbrug af opløsningsmidler i tabellen, skal opfylde kravene for reparation af køretøjer i bilag II A.

▼B

BILAG II B

REDUKTIONSPROGRAM

1. **Principper**

Formålet med reduktionsprogrammet er at gøre det muligt for driftslederen gennem andre midler at nå emissionsbegrænsninger svarende til dem, der ville være opnået under anvendelse af emissionsgrænseværdierne. Driftslederen kan bruge ethvert reduktionsprogram, der er specielt udformet til hans anlæg, hvis enderesultatet er en tilsvarende reduktion af emissionen. Medlemsstaterne indberetter jf. artikel 11 i dette direktiv til Kommissionen om fremskridtene med at nå den samme reduktion af emissionen, herunder om erfaringerne fra anvendelsen af reduktionsprogrammet.

2. **Praksis**

Ved anvendelse af overfladebehandlingsmidler, lakker, klæbemidler eller trykfarver kan nedenstående program anvendes. Når nedenstående metode ikke er hensigtsmæssig, kan den kompetente myndighed tillade en driftsleder at anvende enhver alternativ undtagelsesordning, som den mener opfylder de her skitserede principper. Ved udformningen af planen skal følgende forhold inddrages:

i) hvis alternative stoffer, som indeholder ringe mængder af eller ingen opløsningsmidler, er under udvikling, skal driftslederen have forlænget tidsfristen for gennemførelse af sine programmer for emissionsbegrænsningen

ii) referencepunktet for emissionsbegrænsninger skal så nøjagtigt som muligt svare til den emission, som ville være forekommet, hvis der ikke var gennemført begrænsningsaktioner.

Følgende program gælder for anlæg, for hvilke et konstant tørstofindhold i produktet kan antages og bruges til fastlæggelse af referencepunktet for emissionsbegrænsningen.

i) Driftslederen fremsender et program for emissionsbegrænsningen, som især redegør for faldet i det gennemsnitlige indhold af opløsningsmiddel i det samlede input og/eller den øgede effektivitet i anvendelsen af tørstoffer, som kræves for at opnå en begrænsning af den samlede emission fra anlægget til en given procentdel af den årlige referenceemission, kaldet målemissionen. Det skal ske inden for følgende tidsramme:

Tidsperiode		Maksimalt tilladt total årlig emission
Nye anlæg	Bestående anlæg	
Inden 31.10.2001	Inden 31.10.2005	Målemission × 1,5
Inden 31.10.2004	Inden 31.10.2007	Målemission

ii) Den årlige referenceemission beregnes på følgende måde:

a) Der foretages en bestemmelse af den samlede masse af tørstoffer i mængden af overfladebehandlingsmiddel og/eller trykfarve, lak eller klæbemiddel, der forbruges pr. år. Tørstoffer er alt materiale i overfladebehandlingsmidler, trykfarver, lak og klæbestoffer, der bliver faste, når vand og flygtige organiske forbindelser er fordampet.

b) Den årlige referenceemission beregnes ved at multiplicere massen under litra a) med den relevante faktor fra nedenstående tabel. De kompetente myndigheder kan tilpasse faktorerne til de enkelte anlæg, så de afspejler en påvist effektivitetsstigning i anvendelsen af tørstoffer:

Aktivitet	Multiplikationsfaktor til brug for nr. ii), litra b)
Rotogravure, flexografi, laminering som del af trykkerivirksomhed, lakering som del af trykkerivirksomhed, overfladebehandling af træ, overfladebehandling af tekstiler, stof, film eller papir, overfladebehandling med klæbemiddel	4
Coil coating, reparation af køretøjer	3
Overfladebehandling af levnedsmidler, overfladebehandling inden	2,33

▼B

Aktivitet	Multiplikationsfaktor til brug for nr. ii), litra b)
for luft- og rumfart	
Anden overfladebehandling og rotationsskærmtryk	1,5

c) Målemissionen svarer til den årlige referenceemission multipliceret med en procentdel lig med:

— for anlæg under punkt 6 og de laveste tærskelområder i bilag II A, punkt 8 og 10: (værdi for diffus emission + 15)

— for alle andre anlæg: (værdi for diffus emission + 5).

d) Kravene er opfyldt, hvis den faktiske emission af opløsningsmiddel, bestemt ud fra planen for forvaltning af opløsningsmidler, er mindre end eller lig med målemissionen.

▼B

BILAG III

PLAN FOR FORVALTNING AF OPLØSNINGSMIDLER

1. **Indledning**

Dette bilag indeholder retningslinjer for gennemførelse af en plan for forvaltning af opløsningsmidler. Der fastlægges principper (punkt 2), rammer for massebalancen (punkt 3) og krav til kontrol af overholdelse (punkt 4).

2. **Principper**

Planen for forvaltning af opløsningsmidler tjener følgende formål:

i) kontrol af overholdelse, i henhold til artikel 9, stk. 1

ii) identifikation af fremtidige reduktionsmuligheder

iii) grundlag for fremlæggelse af oplysninger til offentligheden om forbrug og emission af opløsningsmidler samt overholdelse af direktivet.

3. **Definitioner**

Følgende definitioner danner grundlag for beregningen af massebalance:

Input (I) af organiske opløsningsmidler:

I1. Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde i det købte præparat, som anvendes som input til processen i det tidsrum, hvor massebalancen beregnes.

I2. Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde præparater, der genvindes og genbruges som input til processen. (Det recirkulerede opløsningsmiddel medregnes, hver gang det anvendes til gennemførelse af aktiviteten).

Output (O) af organiske opløsningsmidler:

O1. Emissioner i spildgasser

O2. Organiske opløsningsmidler, som går tabt i vand, idet der ved beregning af punkt O5, hvis det er relevant, tages hensyn til spildevandsbehandlingen.

O3. Mængden af organiske opløsningsmidler, der er tilbage som forurening eller reststoffer i de produkter, der fremstilles under processen.

O4. Diffus emission af organiske opløsningsmidler til luften, herunder almindelig ventilation af lokaler, hvor luften udledes til det udendørs miljø gennem vinduer, døre, ventilationskanaler og lignende åbninger.

O5. Organiske opløsningsmidler og/eller organiske forbindelser, som undslipper som følge af kemiske eller fysiske reaktioner (herunder f.eks. midler, som destrueres bl.a. gennem forbrænding eller anden behandling af spildgasser eller spildevand, eller som opfanges, f.eks. gennem adsorption, medmindre de medregnes under punkt O6, O7 eller O8).

O6. Organiske opløsningsmidler, som er indeholdt i indsamlet affald.

O7. Organiske opløsningsmidler eller organiske opløsningsmidler indeholdt i præparater, som sælges eller agtes solgt som produkt med handelsværdi.

O8. Organiske opløsningsmidler indeholdt i præparater, der genvindes til genbrug, men ikke som input i processen, medmindre de medregnes under punkt O7.

O9. Organiske opløsningsmidler, der udledes på anden vis.

4. **Retningslinjer for brug af planen for forvaltning af opløsningsmidler til kontrol af kravenes overholdelse**

Anvendelse af planen for forvaltning af opløsningsmidler afhænger af de krav, der skal kontrolleres:

i) Kontrol af overholdelse af reduktionsmetoden i bilag II B, med en samlet emissionsgrænseværdi udtrykt som emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed eller på anden måde anført i bilag II A.

a) For alle aktiviteter under bilag II B bør udarbejdes en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler, til bestemmelse af forbrug (C), som kan beregnes ved følgende ligning:

$$C = I1 - O8$$

▼B

Lignende beregning bør gennemføres for at bestemme mængden af tørstoffer i overfladebehandling, med henblik på at udlede den årlige referenceemission og målemissionen for hvert år.

b) Til vurdering af overholdelse af en samlet emissionsgrænseværdi udtrykt i emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed eller på anden måde anført i bilag II A bør der udarbejdes en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler, som bruges til bestemmelse af emission. Emissionen (E) kan beregnes ved følgende ligning:

$$E = F + O1$$

hvor F er diffus emission som defineret i nr. ii), litra a), nedenfor. Emissionstallet divideres derefter med det relevante produktparameter.

c) Ved vurdering af overholdelsen af kravene i artikel 5, stk. 5, litra b), nr. ii), bør der udarbejdes en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler til bestemmelse af samlet emission fra alle berørte aktiviteter, og dette tal skal derefter sammenholdes med den samlede emission, som ville være forekommet, hvis kravene i bilag II var opfyldt for hver aktivitet for sig.

ii) Bestemmelse af diffus emission, der sammenholdes med værdierne for diffus emission i bilag II A:

a) *Metode*

Diffus emission kan beregnes ved følgende ligning:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

eller

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Denne emission kan bestemmes ved direkte målinger af mængder. Tilsvarende beregning kan foretages ved hjælp af alternative metoder, f.eks. på grundlag af effektiviteten, hvormed emissioner opfanges under processen.

Værdien for diffus emission udtrykkes som en andel af input, som kan beregnes ved følgende ligning:

$$I = I1 + I2$$

b) *Hyppighed*

Diffus emission kan bestemmes ved et sæt korte, men omfattende målinger, som ikke behøver at blive gentaget, før udstyret ændres.